

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: OT/82/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814898113
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Pilarčíková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2014:5814898113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. R. U., v trestnej veci proti obžalovanému L. A., nar. XX.XX.XXXX v M., bytom C. č. XX, t. č. UVV Žilina, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2014 v Námestove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný F. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. č. XX, ženatý, živnostník, t. č. v H. na výkon väzby Žilina,
s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

dňa 22.11.2014 v čase o 22.30 hod. v kuchyni rodinného domu v obci Lomná č. 23, okr. Námestovo pod vplyvom alkoholu s kuchynským nožom v ruke sa vyhrážal zabitím svojej manželke L. A. so slovami: "Ty kurva, ja Ťa zabijem" čo zopakoval asi 4 krát, kde poškodená L. A., rod. P., nar. XX.X.XXXX v U. republike, trvale bytom C. č. XX, okr. M. v strachu o svoj život utiekla z kuchyne von a volala políciu.

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, na chránenej osobe - blízkej osobe,
t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a, b/ Trestného zákona, s použitím ust. § 138 písm. a/ Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 4, § 37 písm. m/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 2 mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo podal dňa 23.11.2014 tunajšiemu súdu obžalobu na obv. F. A. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona, § 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedka L. A., oboznámením lekárskej správy, fotodokumentácie a správ k osobe obžalovaného.

Obžalovaný po otvorení hlavného pojednávania nemal záujem o konanie o dohode o vine a treste a po poučení podľa § 257 Tr. por. urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Poškodená L. si nárok na náhradu škody v trestnom konaní neuplatnila.

Obžalovaný vypovedal, že to čo sa mu kladie za vinu nespravil. Počas dňa bol spolu s manželkou a deťmi v hore pre drevo. Potom ako sa vrátili z hory domov, syn L. ich zavolať do krčmy, bola s nimi aj manželka. V krčme vypil pivo a deci karpatského brandy, manželka pila iba malinovku. Ešte keď prišiel s drevom domov, počul ako od bránky kričí dcéra F., že ju napáda syn susedy T., ktorej bol potom slušne dohovoriť, aby dali pokoj celej rodine. Potom ako sa z krčmy vrátila aj manželka so synom, v kuchyni sedel spolu so synom L. a pil kávu, synovi dohovárať, že mu je škoda chodiť do roboty, keď peniaze, ktoré zarobí, prepíše. Bol trochu na syna nahneváný, rozprávali sa hlasnejšie. Manželka bola vtedy v obývačke, na to prišla do kuchyne, bola pri umývadle a on jej slušne povedal, čo sa stalo, povedal jej o susede a že nech si dajú pokoj s takými kurvami, nemala to byť nadávka. Potom ako to povedal manželke, odišla do obývačky, počul zazvoniť telefón, manželka sa vrátila do kuchyne a povedala mu "ty ešte uvidíš". Žiaden nôž v ruke nemal a nikomu sa nevyhrážal. Je pravdou, že sa ešte v ten deň chytil so synom ako prišiel z hory a zhadzoval drevo. Potom ako ho zaistili policajti, odviezli ho na lekárske ošetrovanie, nakoľko ho trochu bolelo v boku, viditeľné zranenia nemal. Pokiaľ ide o zranenie boku, uderil sa pri tom dreve. Pokiaľ ide o incident so synom, o ktorom sa zmieňoval, že sa spolu chytili, tak nič vážne sa nestalo. Iba synovi povedal, že ho môže udrieť a on akoby naznačil facku, že či takto. Manželke vždy hovorí pravdu, dáva jej peniaze, nevie čo sa jej teraz porobilo. Nevie vysvetliť prečo na neho zavolať políciu, od susedy však vie, že sa mala pred ňou vyjadriť, že jeden kokot hnie na cintoríne a druhého dostane do basy. Alkohol piť nemusí, vypiť vypije, keď mu to povie manželka, absolvoval aj protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Svedkyňa poškodená L., manželka obžalovaného na hlavnom pojednávaní využila svoje právo podľa § 130 ods. 1 Tr. por. a vypovedať odmietla, podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 23.11.2014. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že dňa 22.11.2014 okolo 22.30 hod bola doma v kuchyni a do kuchyne prišiel za ňou obžalovaný, ktorý bol zjavne opitý a najskôr jej vulgárne nadával do kuriev, pích poľských a potom sa jej začal vyhrážať zabitím so slovami "tu ťa zabijem", čo zopakoval viackrát, asi štyrikrát. Potom vytiahol z šuplíka kuchynskej linky kuchynský nôž asi 20 cm s hnedou drevenou rúčkou a zahnal sa na ňu so slovami: "Ty kurva, ja Ťa tu zabijem". Veľmi sa zľakla, že svoje vyhrážky uskutoční, bála sa o svoj život a preto privolali políciu. V kuchyni bol vtedy prítomný syn Miroslav, ktorý to videl, priskočil k obžalovanému a vytrhol mu nôž z ruky a schoval ho v inej izbe, aby ju týmto nožom obžalovaný nezabil. Obžalovaný často a veľa požíva alkohol, chodí do práce na týždňovky, ale cez víkendy, či je piatok, sobota, nedeľa je vždy opitý, a potom je agresívny. Obžalovaný už bol v minulosti odsúdený a bol aj vo výkone trestu pre týranie a vyhrážanie sa zabitím. Veľmi sa obžalovaného bojí, že ju zabije ako to vrazil, pričom už je tak agresívny, že zobral do rúk nôž.

Svedok L. A., syn obžalovaného na hlavnom pojednávaní vypovedal, že potom ako sa otec vrátil z hory, boli spolu v krčme, doma im poškodená uvarila kávu, ktorú s obžalovaným pili pri stole. Obžalovaný sa rozprával s mamou, rozprávali sa len tak o dreve. Potom sa vrátil domov mladší brat L., obžalovaný vylial na zem kávu a začal nadávať mame do kuriev. Mama odišla do obývačky. Obžalovaný sa ho potom opýtal, že či si môže odrezať zo slaniny, ktorá bola v chladničke, opýtal sa ho preto, lebo prasa, z ktorého bola slanina bolo jeho. Obžalovanému povedal, že nech sa ho nepýta, že nech si z tej slaniny odreže. Obžalovaný zobral nožik z kuchynskej linky, odišiel do chodby, kde bola chladnička a odkrojil si slaninu, nôž nechal na chladničke. Potom si aj on odrezal zo slaniny a nožik odložil do kuchynskej linky. Na to vybehla mama z obývačky, že čo s nožikom a obžalovaný jej povedal, že si iba odkrojil slaninu. Ale predtým ešte použil nadávku, povedal jej: "Ty kurva odkrojil som si slaninu". Mama potom odišla vonku so sestrou aj s bratom a zavolať políciu. Podľa neho zavolať hliadku mama preto, že počula keď sa ho obžalovaný pýtal, že kde je nožik a asi si myslela, že sa jej s ním chce vyhrážať. Obžalovaný sa však zabitím nikomu nevyhrážal. K vzájomným vzťahom v rodine vypovedal, že medzi rodičmi sú vzťahy dobré, len medzi súrodencami sú zlé. Svedkom skutku, ktorý je predmetom obžaloby nikto iný zo súrodencov nebol. Keď si obžalovaný krájal slaninu a mal v ruke nôž, okrem neho a obžalovaného tam nikto iný nebol. Ak počas jeho rozhovoru s obžalovaným niekto zvyšoval hlas, tak bol len on, hlas

na obžalovaného zvyšoval preto, že chytal nervy, chcel rozbíjať kuchynskú linku. Kuchynskú linku chcel rozbíjať preto, že sa začal spolu s mamou hádať kvôli peniazom.

V rámci dokazovania boli oboznámené listinné dôkazy, a to zápis o dychovej skúške, fotodokumentácia noža, lekárske správy a správy charakterizujúce obžalovaného.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona (§ 138 písm. a/ Tr. zákona, § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona) sa dopustí kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania, so zbraňou a na chránenej osobe.

Podľa §138 písm. a/ Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného čin so zbraňou okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtienia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156 a § 157.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr. zákona blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodeneц a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

Po subjektívnej stránke obžalovaný konal v priamom úmysle v zmysle ust. § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Súd sumarizujúci výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní, pričom prihliadal iba na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a na dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, mal za preukázané, že obžalovaný sa dopustil súdeného skutku. Obžalovaný spáchanie skutku poprel a bránil sa, že manželke sa nevyhrážal, ani jej nenadával a nôž ani v ruke nemal, čo by sa preukázalo, keby boli z predmetného noža sňaté daktyloskopické stopy. Priznal, že potom ako sa vrátil z hory, spolu so synom v krčme vypil pivo a deci karpatského brendy, ale aj po ich požití alkoholu sa správal slušne, pred poškodenou sa iba v kuchyni vyjadril, že nech si dajú pokoj s takými kurvami, nemala to byť nadávka, súviselo to iba so susedou. Až na dopĺňajúce otázky, potom ako bol konfrontovaný s lekárskou správou po jeho zadržaní priznal, že sa pochytil so synom, ale o nič vážne nešlo, syn iba akoby naznačil facku. Obranu obžalovaného na hlavnom pojednávaní potvrdzoval svedok L. A., ktorý poprel, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal a už vôbec sa jej nemal vyhrážať nožom. Podľa neho poškodenej zavolať hliadku preto, lebo bola v obývačke a iba počula, ako sa ho obžalovaný opýtal, že kde je nožík a myslela si, že sa jej obžalovaný chce s nožom vyhrážať. Obžalovaný sa však zabitím nikomu nevyhrážal. Situáciu s nožom popísal tak, že ako sedel s obžalovaným v kuchyni, obžalovaný sa ho opýtal, že či si môže odrezať zo slaniny, ktorá bola v chladničke v chodbe. Potom si mal zobrať nožík z kuchynskej linky, odkrojil si slaninu, nôž nechal na chladničke. Potom ako si aj on odrezal zo slaniny a nožík odložil do kuchynskej linky, vybehla mama z obývačky, že čo s nožíkom. Táto verzia výpovede svedka však nezapadala do výpovede obžalovaného, ktorý uvádzal, že nôž v ruke vôbec nemal. Rovnako výpoveď svedka L. A. nezapadla ani do výpovede obžalovaného, ktorý tvrdil, že poškodenej sa v kuchyni vôbec nevyhrážal. Svedok vypovedal, že v inkriminovanej dobe bol v kuchyni a bol svedkom ako obžalovaný v kuchyni poškodenej nadával ohľadom peňazí. Výpoveď svedka potom súd vyhodnotil ako účelovú, motivovanú snahou zbaviť viny obžalovaného za súdený skutok, táto jeho snaha bola zjavná, z popisu okolností skutku a z popisu vzťahov v rodine, bolo zrejmé, že svedok sa svojou výpoveďou snažil zľahčovať situáciu, aby neprivodil obžalovanému trestný postih. Jeho popis súdeného skutku potom logicky nezodpovedal výpovedi obžalovaného a naopak, logicky zapadal a dopĺňal výpoveď poškodenej. Svedok popísal priebeh skutku zhodne ako poškodenej, iba účelovo vynechal kritické udalosti, uvedením ktorých by mohol obžalovanému priťažiti. Svedok počas výsluchu pôsobil na súd neisto, počas výpovede v pojednávacej miestnosti pohľadom vyhľadával obžalovaného, čo vyvolávalo pocit, akoby potreboval "odobrenie" jeho výpovede obžalovaným, že vypovedá správne. Svedok podľa názoru súdu, tak ako sa aj vyjadrila k jeho výpovedi poškodenej, vypovedal síce ohľadom súdneho skutku aj pravdu, ale nepovedal ju celú tak, ako sa súdený skutok stal. Nepresvedčivo vyznelo aj jeho vysvetlenie, prečo poškodenej mala volať políciu, keď svedok uviedol, že podľa neho tomu bolo preto, že počula ako sa ho obžalovaný opýtal, že kde je nožík, pričom v skutočnosti svedok pri spontánnom popise skutku, takúto

otázku nespomenul. Toto jeho vysvetlenie nezodpovedalo ani časovým a logickým súvislostiam, že poškodená vybehla z obývačky do kuchyne, že čo s tým nožom, keď v tom čase už mal byť nôž odpratý svedkom opäť v šuplíku a medzitým si mali v chodbe na striedačku odrezat' slaninu najskôr obžalovaný, potom svedok a musela tak uplynúť dlhšia doba medzi tým, ako sa podľa tvrdenia svedka mal obžalovaný opýtať na nôž a dobou ako mala z obývačky vybehnúť vystrašená poškodená, ktorá si mala iba "situáciu s nožom" zle vysvetliť. Naopak súd nemal žiaden dôvod neveriť svedkyňi poškodenej, ktorá ani podľa vyjadrenia svedka L. A. nemala dôvod krivo obviniť svojho manžela, pričom do jej výpovede zapadala aj výpoveď svedka L. A.. Svedok v snahe "vyvinieť" svojho otca, v úvode svojej výpovede najskôr popísal správanie obžalovaného ako takmer bezproblémové s tým, že ak počas ich vzájomnej komunikácie niekto zvyšoval hlas, tak to bol práve on a nie obžalovaný. Až po doplňujúcich otázkach vypovedal, že dôvodom prečo zvyšoval hlas na obžalovaného bolo, že obžalovaný chytal nervy, lebo sa hádal s poškodenou kvôli peniazom a chcel rozbíjať kuchynskú linku. Táto časť výpovede zapadala do výpovede poškodenej ohľadom agresivity obžalovaného z uvedeného večera, pred ktorou ju mal obraňovať práve syn L., čo rovnako zapadalo do obsahu lekárskej správy na čl. 32, kde obžalovaný potom ako bol po incidente zadržaný pri ošetrovaní uviedol, že sa mal so synom hádať a syn ho mal fackať. Všetky tieto dôkazy vo svojom súhrne nasvedčovali pravdivosti výpovede svedkyne poškodenej, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať usmrtením s nožom v ruke. Súd výpovedi poškodenej na základe vyššie uvedených skutočností uveril a nemal ani tie najmenšie pochybnosti o tom, že vyslovené vyhrážky boli objektívne spôsobilé vyvolať dôvodnú obavu o život a aj vyvolali logickú reakciu, že poškodenú spolu s deťmi vybehli z domu a privolali hliadku polície.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zásad upravených v ust. § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestu.

Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností. V prípade obžalovaného súd z odpisu z registra trestov zistil prirážajúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), poľahčujúce okolnosti zistené neboli. Keďže bola zistená prevaha prirážajúcich okolností, súd zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a ukladal obžalovanému trest v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný v registri trestov má celkom osem záznamov, z toho v prípade prvých štyroch záznamov v registri sa na neho vzťahuje fikcia neodsúdenia, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Posledné štyri odsúdenia sa týkajú rovnakej, alebo obdobnej trestnej činnosti. Obžalovaný sa dokonca súdnej trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, uloženej mu rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/50/2009 zo dňa 11.6.2009 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ , ods. 2 písm. b/ Tr. zákona. Z výkonu trestu bol podmienené prepustený Okresným súdom Ružomberok pod sp. zn. 1Pp 39/2012 uznesením zo dňa 10.9.2012 s určením skúšobnej doby 3 roky. Naposledy bol obžalovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/71/2013 z 1.8.2013 pre prečin násillia proti skupine obyvateľov podľa § 359 ods. 1 Tr. zákona na nepodmienený trest odňatia slobody v výmere 10 mesiacov. Trest vykonal len dňa 3.2.2014. Z registra trestov tak vyplynulo, že obžalovaný stále pokračuje v páchaní domáceho násillia voči svojim blízkym osobám, a to i napriek predchádzajúcim odsúdeniam, ktoré na neho nemajú zrejme dostatočný prevýchovný účinok. Súd tak obžalovanému uložil trest vo výmere 26 mesiacov, t.j. v strede zvýšenej trestnej sadzby s presvedčením, že obžalovaný si uvedomí nesprávnosť svojho konania a takto uložený trest, aj vzhľadom na jeho osobu ako aj spôsob vykonania činu a jeho závažnosť, bude dostatočný pre jeho nápravu a zároveň si bude plniť aj všetky ďalšie funkcie trestu. Obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch už bol vo výkone trestu odňatia slobody(§ 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.